

καὶ οὐκέτι πάτερ τροφύλαξιν, πᾶν μέτρον ἔχει τὸν αἰσθητήρα ἐπεκτείνουσι τὰ δρια τοῦ κοιτῶνος αὐτῶν. Τὰ πατετικαὶ κατατκευάζουσιν εἶδος φωλεῖς ωσειδοῦς, διὰ νὰ μητριῶσιν ἐν αὐτῇ ἀτάραχον ἐπὶ τινας ἡμέρας τὸν ποτδιωρισμένον λήθαργον ὑπνον. Τιγά μάλιστα χλειδώσουσιν τὰς δύο ἄκρες τοῦ μέρους ὅπου ποτοποῦσιν γὰρ ἀντπαυθῶσι, διὰ νὰ μὴ βλαφθῶσιν ὑπὸ τοῦ πόνου.

Ἄρα γένη τὸ μεταχύρρωτος αὐτῶν ἐντελῆς, ἀρρώστηροι στερβότητά τινα, ἐπιγειροῦσι νὰ ἀνοίγουσιν διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ φῶς πολλὰ θνῶν, ἀπαντῶντα μέρη δύστριπτα, μένουσιν ἐντὸς τοῦ κορμοῦ καὶ ἀποθηγήσκουσιν ἔκει ὅπου τῆκμαζον μετακροῦν.

Τὰ μακρόκεια δὲν ἔγουσιν ὅλα τὰ αὐτὸς χρῶματα μὲν εἶναι μαύρα, ἄλλα δὲ ψυρά, ἄλλα πράσινα καὶ ἄλλα κόκκινα τρέφονται δὲ ἐκμυῶντα τὰ τρυφερὰ ἄνθη, τὴν ἁροσύνην τὰν γυμὸν τὸν ἔροντα ἀπὸ τινῶν μένουν, τινὰ δὲ καὶ ἀποπνέουσιν εὐωδίαν γλυκυτάτην.

Ποτὲ σποθίνωσι τὰ θήλεα, ἀποθέτουσιν εἰς σχῆμα δένδρων τὰ ὡς αὐτῶν, πολλὰ τῶν ὄποιων μετατρέψονται ὑπὸ τῶν πτηνῶν, τῶν μηρυμάχων καὶ ἄλλων ζωούριων. Οὔτως ή σύστις, διὰ νὰ διατηρῆται ἡ πρέπουσα ἴσοσταθμία μεταξὺ τῶν διαφόρων θρησκειῶν, διητῶν, λαμβάνει πρόνοιαν νὰ ἐξαστικῶνται τὰ πρόττα διὰ τούτου ή ἔκεινου τοῦ τρόπου.

Η ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Συνάθροστον ὅλα τὰ ἐργαστήρια τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ιωνίας, τῶν Πατρῶν, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Μεσσαλογγίου, ὅλης ἀνεξαρέτως τῆς Ἐλλάδος, τοποθέτησον τὰ ἐπὶ μεγάλης πλειστείας, ἀστάξετον ἔπειτα τὰς θύματα τὰ παράθυρά των. Στοίβασσον τὸ ἐν ἐπάνω τοῦ πύλου ὅλα τὰ ἐμπορεύματα, μεταχύρρωτον τοὺς νέους μεταμόρφους ὑπηρέτας; τοῦ Μαλαγγήριου, τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Γκινάκα εἰς γέροντας; Μουτουλμάνους, βαρετᾶς, λικοπρωτώπους καὶ βαθυπώγωνας, ή εἰς Γραικούς καὶ Αρμενίους μελαγγήρους; καὶ φεσσοφόρους, συστάσιους ὅλα ταῦτα, ἀνθρώπους καὶ πράγματα, εἰς ἐν τὸ αὐτὸς μέρος, καὶ θέλεις τότε συλλάβεις ἀμυντικὰ τὰ ίδεα τῆς μεγάλης ἐν Κωνσταντινουπόλεις. Σὲ λέγω δὲ, ἵτι δὲν ὄμοιάσῃ ἀγγορά, ἄλλα τοιχογενεῖς ἐπτεγκαμένην. Δύνασσος νὰ περιπλανᾶται ἐντὸς τῆς ήμερας ὀλοκλήρους κατὰ συνέγειραν, νὰ περιπέσεται εἰς διάφορα μέρη, νὰ μεταβαίνῃς ἀπὸ μίας ἀλλην δόδου, νὰ αναβαίνῃς, νὰ καταβαίνῃς, καὶ νὰ πορθῇς αἰωνίως ποῦ εὑρίσκεσθαι. Τὸ θύρος τῆς εἶναι μὲν ψεύτικος οἰκίας τριφύλλου, τὸ δέ φῶς εἰσθύεις διάκριτος διάφορος μέρη, νὰ μεταβαίνῃς ἀπὸ μίας αλλην δόδου, νὰ αναβαίνῃς, νὰ καταβαίνῃς, καὶ νὰ πορθῇς αἰωνίως ποῦ εὑρίσκεσθαι.

Τοιχογενεῖς τῆς Κύρωπης ἀγορᾶς δὲν τέρπεταις διὸ οὐδενὶ εἰς τὴν τοῦ Βυζαντίου. Αἱ δῆσι τῆς εἴναι καὶ πλημμυροῦσιν αἰωνίως ἀπὸ διεβάτας. Μέλεπεις Οθωμανίδες γιαπηποκομέτας, συρούσας ποτοπέρειας τὰς κατρίνους ἐφεύδεις τῶν, ἐκεῖ πολὺ ποτοπέρειας τῶν αἰωνίων φέρουσται βρέφεις εἰς τὰς ἀγκάλας,

καὶ πορθόωτέρω καθάσηρι πόνοτοι, παραμερίζοντα τὸ πλήθος διὰ νὰ διαβῇ σημαντικός τις Τούρκος. Τὸ πωληταῖς μαρχαντεῖον, κρεβάτων ὅπτων, σκοτοῦ καὶ ὄδοτος, διαταλπίζοντας ὑπερόπινως τὰς περιμπτεῖας τῶν. Εν τῷ μέσῳ τοιχύτης συρόντης συγκλέδων, πῶς νὰ προσθῶ ἐγὼ ὁ ἔνος καὶ ἀπειρος περιγραφής; Συνέτελλον τὰς γειράς μου, καὶ ὠθούμενος ἔνθεν κακεῖθεν, ἐκυματιζόμενη ἐκτρενθονιζόμενος πολλάκις ὡς τραίρα, ἀπὸ ταύτης εἰς ἐκείνην τὴν ἄκραν.

Τὰ ἐργαστήρια τῆς ἀγανοῦς ἐκείνης ἀγορᾶς, ἐγουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξ ποδῶν πλάτος, καὶ τριῶν ἡ τεσσάρων βάθους. Οἱ ἐργαστηρίζογχοι, καθήμενοι μὲ πόδις ἐσταυρωμένους; ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτοῖς πάραγμάτων, σὲ παρουσιάζονται τὰ ἐμπορεύματα γίνοντα νὰ σαλεύσωσιν ἀπὸ τὸν τόπον των τὰς συνιγγῆ καὶ ἀδιάκοπα ταῦτα παραπήγματα διατίθεσσι πλατεῖαν ἔδραν, δύνω περίπου πόδις ὑψηλοτέραν τοῦ ἐδάφους, καὶ ἐκτείνονται καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ, πρὸ τῶν ἐργαστηρίων, ἀπίνα διαγωρίζονται τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ὅλου διὲ λεπτοτάτων φραγμῶν. Οἱ ἀγορασταῖς, καθήμενοι καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων παραπήγμάτων, περατηροῦσι τὰς πραγμάτειας τὰς δροίς ἐκθέτεις ὁ ἐμπορος ἐπὶ τῶν γονάτων του, δηλ. γλωσσοκοπῶν ὡς Γάλλος πωλητής, ἀλλ' ἀνοίγων μόλις τὰ γείλη, του διὰ νὰ σὲ φαρεώτῃ τὴν τιμήν, καὶ νὰ προσθέτῃ ἐνίστε τὴν λέξιν ιησοπο, ή καλόν. Πολλάκις, ἐνῷ παρατηρεῖς τὰ ἐμπορεύματα, ὁ πωλητής, ἐὰν εἶναι Οθωμανός, σὲ ἀρίστας αἰρινίδίως, στέρεγχεται δι' ὅπης εἰς παρακείμενον μικρότατον διομήτριον, πλύνεται, καὶ μετὰ ταῦτα γονυπετεῖ καὶ προσεύχεται, γιωρίς διόλου νὰ τὸν μελη σύτε διὰ σὲ τὸν ἀγροστήρη, σύτε διὰ τοὺς ἄλλους διαβάτας. Χάριν σύδεμαται, ὀπειαζόποτε ὑποθέτεις, δέν παραμελοῦσιν οἱ Μουτουλμάνοι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ τούτου καθήκοντος.

Οσάκις παρουσιάζει τὸ Φράγκος ἀγοραστής, κινεῖται ἀμέσως τῶν παρεστάτων ἡ περιέργεια. Εἴναι δεῖξη μὲ τὸν δάκτυλον μανδύλιον γρυπούμφαντον, τάλις ίνδική, ή ἐμβύδις, κεντημένης, αἱ παρευριτικόμεναι Οθωμανίδες, χαμηλόνουσαι μὲ προσογήν τὰ γιασμάτια των, πλησιάζονται διὰ νὰ περιεργασθῶσι καὶ αὐτοὶ τὸ ζητούμενον. Αἱ γυναῖκες τῶν ἀπογόνων τοῦ Οσμάν, ἔχουσι πλειοτέρους περιέργειαν καὶ αὐτῶν τῶν θυγατέρων τῆς Αλβίωνος ἐξετάζουσι μὲ προσογήν τὴν περιέργαστον τὴν θυγατρικωμάτων τοῦ ξενού, καὶ λαμβάνουσι πολλάκις εἰς γείλας τὰ γερόκτισ τὸ βαλάντιόν του, διὰ νὰ τὰ παρατηρήσωσι, γιωρίς κάνει νὰ σὲ ζητήσωσι τὴν ὁδον. Εἴτε φορῆς δακτυλίδιον, ή έγγυς ἀλυτὸν μὲ σφραγίδας, ἀναστήνονται γιωρίς κάμμισιν συστολήν τὴν γείλα του, ή τύρωσταιν ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του τὸ ὄροστήριον. Μίαν τῶν ήμερων εἴναι τὸν εἰσικόμητην εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἀγορᾶς, δόπου πωλοῦνται κεντημένα μανδύλια καὶ σάκκος (παρατηρητέον ὅτι τὰ ἐμπορεύματα τοῦ αὐτοῦ εἰδους, πωλοῦνται εἰς τὴν αὐτὴν σειράν τῶν ἐργαστηρίων). Ενῷ ηγειρούμενην εἰς τὸ νὰ ἐκλέξω, Οθωμανίδες τις προτελευταῖς ἐκαθίστησεν αποτόμως πλησίον

φρούριον καὶ θυλαγμούς της ἐπ' ἐμέ. Εφόρουν κατὰ περίστασιν

δακτυλίδιον φίλου μου ἐκ πολυτίμου ἀνθρακίου· ἡ Ὀθωμανὶς λαβοῦσσα τὴν χεῖρά μου, τὴν ἐψηλάφει μὲ τοὺς λευκοὺς καὶ παχυλοὺς δακτύλους της, καὶ ἔπειτα τὴν ἀφῆκε χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς κεῖται τὸ λεγόμενον δεκατέριον, ἔχον τέσσαρας εἰσόδους καὶ τέσσαρας πύλας μεγάλας καὶ σιδηροτεύκτους, ἀνοιγομένας τὸ πρῶτον περὶ τὴν ἑδδόμην, καὶ χλεισμένας τὴν μεσημέριαν. Ἐκεῖ εἶναι ἡ καρδία τοῦ Βυζαντίου, ἡ ψυχὴ καὶ τὸ ἀρέτηκον τεῖχος τοῦ ισλαμισμοῦ. Ἐκεῖ πιλοῦνται ὄπλα, ἀδάμαντες, καὶ ἄλλα εἰδὴ πολύτιμα. Ἡ δροφή του εἶναι ὑψηλοτέρα τῆς ἀλλης, καὶ τὸ φῶς διατοξεύεται ἀμυδρότερον. Πανταχοῦ βλέπεις ξίρη τῆς Δαμασκοῦ μὲ λαβίδας ἀδαμαντοκόλλητους καὶ μὲ θήκας πλουσιωτάτας, γιαταγάνια λαμπρότατα, καὶ τηλεόλα ἀργυρόχρυσα. Ἐὰν δίψῃς τὸ βλέμμα σου πρὸς τὸ μῆκος τῆς ἀπεράντου καὶ σκοτεινῆς ἐκείνης αἴθουστης, θέλεις ίδει μακρὰν σειρὰν πωγώνων πολιῶν, στεφανουμένων ἀπὸ κεφαλοδέσμα λευκότατα. Οἱ Τούρκοι ἐκεῖνοι, ἐμμένοντες εἰς τὰ πατροπαράδοτα, δὲν συγκατένευσάν ποτε νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ Μαχμούτ, οὐδὲ νὰ προσβάλωσι τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα τῆς πατρίδος των.

Ἐκεῖ βλέπεις διποφάγους κοιμωμένους, καὶ ἐκμζῶντας ἐν τοσούτῳ τσιμβούχιον ἡ γαργιλὲ, πιστοὺς φύλακας τοῦ νόμου τοῦ Προφήτου, οἵτινες δέν τῇθελον ἀποφασίσει: οὐδὲ μὲ δρανίδα χρασίου νὰ ψύξωσι τὴν γλῶσσάν των, καὶ δὲν ἐπροσφέρετο πρὸς αὐτοὺς καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἁδοδακτύλους οὔρι. Ἐκεῖ εὑρίσκεις θεοβλαβεῖσάτους· Ὀθωμανοὺς, οἵτινες, πιστεύοντες ἀδιστάκτως εἰς τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τοῦ τάφου τῆς Μέλλας, δὲν ὑποχωροῦσιν οὐδὲ ἐνώπιον τῶν σαρκοβόρων δδόντων τοῦ λέοντος.

Κατέτριψα πολλάκις ὡρας δλοκλήρους εἰς τὸ βεζεστέριον θαυμαζῶν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ὡραιότητά του· ἀξία σημειώσεως εἶναι ἡ εὐγενής ὑπεροψία τῶν γηραιῶν ἐκείνων Τούρκων πρὸς τοὺς ἀλλοεθνεῖς. Περιφερόμενος μίαν τῶν ἡμερῶν μετά τοῦ Γάλλου φίλου μου, ίδομεν ὑφασμα περσικὸν ἔξαστον, τὸ δρόπιον θελήσας ν' ἀγοράσῃ δ σύντροφός μου, ἐστράφη πρὸς τὸν διερμηνέα του, ἐδείξεν αὐτὸ μὲ τὸν δάκτυλον, κρεμάμενον ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς, ἀκινητοῦ πωλητοῦ, καὶ ἐξήτησε νὰ τὸ ίδῃ. Ὁ Ὀθωμανὸς διμως ἐξηκολούθει νὰ μᾶς ἀτενίζῃ ἀπαθῶς καὶ καπνίζων, προσέχων μᾶλλον εἰς τὰ λευκὰ νέφη τὰ περικαλύπτοντα τὸ γένειόν του παρὰ εἰς ἡμᾶς. Ὁ Μιγαήλ "Ἄγγελος ἐδύνατο νὰ τὸν μεταχειρισθῇ ὡς ὑπόδειγμα διὰ νὰ ζωγραφήσῃ τὸν Μωϋσῆν" ἦτον ἴσχυς, ὡχρὸς καὶ ἀνάλγητος· τὸ πρόσωπόν του ἐμεινεν ἀκινητον ὡς ἄγαλμα, ἡ κεφαλὴ του ἐφερε κεφαλοδέσμιον σχήματος ἀρχαῖκου, τὸ βωστρυχῶδες γένειόν του ἥτον ὑπόλευκον, ὁ τράχηλος γυμνὸς, καὶ τὸ σῶμά του περιετυλίσσετο κομψότατα ἀπὸ πολύπτυχον μανδύαν· δὲν εἶχον ίδει ποτέ μου μεγαλοπρεπέστερον ἥθος. Ἐφαίνετο ἐν τοσούτῳ δτι: δὲν εἶχεν δρεῖν νὰ ἔλθῃ εἰς ληψιδοσίαν μὲ ἡμᾶς. Ἐπὶ τέλους δ σύντροφός μου, ἀνοίξας τὴν ταμβακοθήκην του, καὶ ὄνομάτας αὐτὸν Ἐφέρδηρ, ίβαλε τὴν δεξιὰν σμόνησα καὶ τὰς λιγδωμένας ἀναξυρίδας, καὶ τοὺς γ

ἐπὶ τοῦ στήθους του, καὶ τὸν ἐπρόσφερε ταμβάκον. Ὁ Τούρκος ἐμάχρυνε ἀμέσως ἀπὸ τὸ στόμα του τὸ μαμέν του, καὶ βιθίσας τὸν λιχανὸν καὶ τὸν ἀντίχειρα εἰς τὴν ταμβακοθήκην, ἀνεφώνησεν· δύσατε, ἔγουν εὐχαριστῶ· προσκαλέσας δὲ ἡμᾶς νὰ κακομεν πλησίον του, ἐξεκρέμασε τὸ ὑφασμα καὶ τὸ ἔξηπλωσεν ἐμπροσθέν μας. Ὁ φίλος μου τὸ ἥγορασε, καὶ μετὰ ταῦτα παρεμείναμεν παρατηροῦντες ὅπλα, σάλια, ἀρώματα, τίλεκτρα καθαρώτατα διάμεδας, μαργαρίτας, ψέλλια τῆς ἐποχῆς του Σουλτάνου Σελίμη, καὶ πλήθις ἀλλων πραγμάτων σπανίων καὶ βαρυτίμων. Επειδὴ δὲ εἶχε φθάσει ἡ ὥρα καθ' ἡ κλείεται τὸ βεζεστέριον, ἐβιάσθημεν νὰ διακόψωμεν τὴν εὐάρεστον καὶ τερπνοτάτην διατριβήν μας. Ὁ γέρων φίλος μας μᾶς ἀπεγχαιρέτισε μὲ μεγίστην χάρην, διάκιςδὲ διέβαινον ἀκολούθως διὰ τοῦ μερους ἐκείνου, μ' ἐπρόσφερε τὸ τιμπούσιον του πρὸς ἐνδείξιν πυμῆς καὶ ἀγάπης.

Δὲν λέγω ὡς δ Λαχμαρτῖνος ὅτι ἡ τουρκικὴ φύλη εἶναι ἡ πρώτη ὄλων τῶν ἀλλων τὰς δροσίας κυβερνῶ δ διάδοχος τοῦ Μωάμεθ· εἶναι δύμας ἀγατίρρητον δη διπάρχει μεταξὺ αὐτῶν σπανία ἡθῶν χρηστότης, καὶ τιμιότης, καὶ πίστις. Πολλάκις ἡγόρασα πράγματα ἀπὸ Τούρκους ἐμπόρους, χωρὶς νὰ τὰ πληρώσω ἀ μέσως, καὶ οἱ πωληταὶ μὲ τὰ παρεχώρησαν εὐχαρίστιως, χωρὶς νὰ δείξωσι τὴν ἐλαχίστην ὑποψίαν· καὶ δύμας πόσαι δολιότητες καὶ κλοπαὶ συμβαίνουσι καὶ ἔκαστην εἰς τὴν πολυανθρωποτάτην καὶ ἀτελεύτητην ἐκείνην πόλιν!

Εἶναι ἀμάρτημα τὸ νὰ ἀναγωρήσῃ τις ἐκ Κωνσταντινούπολεως, χωρὶς νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ ὀπτανεῖα τοῦ κεμπαπίου· δταν τις φίλος μου μὲ ὀδηγῆσε πρώτην φορὰν εἰς ἐν ἐν τῶν πλέον ὄνομαστῷ κείμενον παρὰ τὸ Βαλιδὲ Χάνι, ἡσθάνθην κλανουμένη τὴν γενναιότητα τοῦ στομάχου μου, καὶ ἐκλείπουσα τὴν ἀκάθετον πενάν μου. Γοῦρκός τις καταλιγόμενος, τὰς χειρίδας τοῦ ὑποκαμίσου ἔχων ἀνεστραμένας ὑπεράνω τῶν ἀγκώνων, ἐστέκετο παρὰ τὴν πληγήν, καὶ ἡρώτα τοὺς εἰςεργομένους πόσας σούβλας θέλουν. Επέρα εἰς μικροὺς καὶ λεπτοὺς διδελοὺς ἐν δύω ἐλάχιστα κομμάτια κρέατος λιπαροῦ, καὶ τὸ ἐψήνε, θέτων ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν ἄρτον τὸν δρόπιον τοῦ πωλητοῦ, καὶ ἐδώτη τοὺς εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ κεμπαπίου· μελλε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ξένους. Ὁ φίλος μου, διτι κατοικεῖ πρὸ πολλοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς πολλάκις γευθῇ τὸ περιώνυμον ἐκεῖνο φαγητόν. Εἰπήλθε λοιπὸν θαύρωλέως εἰς τὸ δικανεῖον, καὶ, μετὰ δύω του λέξεις, δ ἐπιτήδειος μάγειρος, ἀνασηκώσας τὴν πλατείαν ἀναξυρίδα του καὶ περισφίγξας τὴν ζένη του, ἐψήσε τὸ κεμπάπιον, καὶ βαλὼν αὐτὸ τὸ πινακίου ξυλίνου δμοῦ μὲ τὸν ἄρτον, μᾶς τὸ παρουσίασεν ἀχνίζον, καθήσαντας εἰς γωνίαν τετραπλάνης τοῦ χαμηλοῦ. Ἐλησμόνησα νὰ εἴπω δτι, ἐνῷ μᾶς ἐφερεν αὐτὸ, τὸ ἀνεκάτων χαριέντως μὲ τὸ δάκτυλό του, διὰ νὰ ἐρεθίσῃ βεβαίως πλειότερον τὸ δρεῖν μας. Πρέπει ἐν τοσούτῳ νὰ δμολογήσω δτι, ἡ εὐωδία, γαργαλίσασ τὸ δσφραγτικὸν αἰσθητήριον μου, ηδησεν ἐπὶ τοσούτον τὴν πενάν μου, ὡστ' εἰπη καὶ ὄνομάτας αὐτὸν Ἐφέρδηρ, ίβαλε τὴν δεξιὰν σμόνησα καὶ τὰς λιγδωμένας ἀναξυρίδας, καὶ τοὺς γ

μάς πόδας τοῦ μαγείρου μας, καὶ ἄλλο δὲν ἔβλεπον
αὐτοὺς ἐπέχοντας τόπου περόνης δακτύλους μου,
ἱσταίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἀπὸ τοῦ στόματός
μου τὸ τρυπλίον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρυπλίου εἰς τὸ στό-
μα. Ποτέ μου δὲν ἐγεύθη φαγητὸν γλυκύτερον!
Εἰς ἅρα ἀνάγκη νὰ προσθέτω, πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ
μου, δὲι καὶ διάδοξη τῆς μεγάλης Ρωσίας
λαϊκοποίησις, ἐγεύθη εἰς τὸ ίδιον μέρος, ὀλέγον πρὸ
μου, κερπάπιον, καὶ δὲι ἡ γνώμη του συμφωνεῖ πα-
ντας μὲ τὴν ίδικήν μου;

N. Δ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΩΔΗ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Eἰς Ἐρωτα.

Ἐσήμαινον μετάνυκτα.
Ἡ Ἀρχτὸς πρὸς τὸ μέρος
Τὸ τοῦ Βοῶτου ἔστρεψε,
Τοῦ φαεινοῦ ἀστέρος·
Κι' ἀπὸ τὸν κόπον ἀπαντεῖς
Οἱ ἀνθρώποι: βαρέως
Εἰς τὰς ἀγκάλας βπνωττον
Τοῦ ποθητοῦ Μορφέως:
Οπόταν, εἰς τὰ πρόθυρα
Ἄπεξε μὲ τὰς χεῖρας
Τὰς τὰς ὁ ἕρως ἤκουει
Νὰ μοῦ κτυπᾷ τὰς θύρας.
—Τίς; εἴπα, τίς τὰς θύρας μου
Μετάνυκτα πατάσσει;
Τίς εἶνε; τίς τοῦ ὅπνου μου
Τὰ ὄντειρα ταράσσει;
—Ἐλ', ἀνθρώπε, τότε ἔκραξεν
Ο Ἐρως, μὴ φοβηταί·
Ἐν βρέφος εἶμαι, ἀνοίξε,
Ἄν ελεήμων ἦται·
Ἀσέληνον, δλόβρεγχον
Ἄπόψε ἐπλανήθην,
Λυπήσου με.—Τὸ ἤκουει
Κ' ἐκάμφθην, κ' ἐλυπήθην,
Κ' εὐθὺς τὸν λύχνον ἀναψε
Καὶ ἀνοίξα. Ἐμβαίνει
Ἐν βρέφος ὥραιότατον!
Φαρέτρα κρεμασμένη
Ἐστόλιζε τοὺς ὄμρους του
Χρυσόπτερον ἐπάτει,
Καὶ τόξον τὸ χεράκι του
Τὸ μαλακὸν ἐκράτει.
Εἰς τὴν ἔστιαν πάραυτα
Τὸ ἔφερα πλησίον
Κ' εἰς τὰς ζεστὰς παλάμας μου
Τὰ δάκτυλά του κλείων,
Ἐλέσταινα τὸν Ἐρωτα,
Κ' εἰς τὰ χρυσᾶ πτερά του
Ἀποσκογγίζων ἀκλωνα
Τ' ἀστράπτοντα μαλλιά του.

'Αφοῦ καλὰ δ' ἐέστανε

Τὰς τρυφεράς του χεῖρας,
Τὸ τέκνον τὸ παμπόνηρον
Τῆς ἀγαθῆς Κυθήρας,
Μὲ λέγει,—Φέρε, φίλτατε,
Τὸ τόξον μου νὰ ἴσω,
Μή γ' ἡ δρογή μου τσιλαύε.—

'Αθώος, τοῦ τὸ δίδω.
Πλὴν φεῦ! εἰς τὸν ταλπίπωρον!

'Ο ἀσπλαγχνος μὲ βαν
Τραβᾶ, κτυπᾷ καὶ μοῦ τρυπᾷ
Τὴν μαύρην μου καρδίαν,
Μ' ἐρόνευσε! ἐφώναξε,
Ἐγα... ἐγαθην, σκύλε!
Σχληρέ!—Κ' ἐκεῖνος σύγχαιρε,
Μὲ λέγει, τότε, φίλε
Δέν ἔχει, βλέπεις, τίποτε
Τὸ τόξον μου· τὸν πόνον
Νὰ καίῃ τὴν καρδίαν σου
Ἐσύ οὐδὲν μόνον.—

Μ' αὐτὰ μὲ περιέπαιξε
Κ? οὐδὲ στιγμὴν ἔστειη.
Ως μυτὶς ἐλαφρόπτερος
Ἐπέταξε κ' ἐγαθην.

Σ. Κ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλ-
τάνου Ἀμουράτου. Τοῦρκός τις ἐκ τῶν ὑπηκόων του,
ἄγαμος καὶ χωρὶς ἄλλων συγγενῶν, ἀποφασίσας νὰ
μεταβῇ εἰς Μέκκαν χάριν εὐλαβείας, ἥπόρει εἰς ποῖον
νὰ ἀναβέσῃ τὴν φυλακὴν πολυτίμων τινῶν κτημάτων
του· ἀλλ' ἐνθυμηθεὶς ὅτι ὑπῆρχε τις Χότζας ἀπο-
λαύων μεγίστης δημόληψεως, καὶ πεισθεὶς ὅτι δὲν
ἐδύνατο νὰ ἐμπιστευθῇ αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀσφαλεστέ-
ρας, παρακατέθεσε πάρ' αὐτῷ σάκκον περιέχοντα ἀ-
δάμαντας καὶ ἄλλους βαρυτίμους λίθους, καταστήσας
συγχρόνως αὐτὸν κληρονόμον, ἐάν τυχὸν ἀπέθνησκε
καθ' ὅδον. Καὶ διὰ τοῦ Χότζας ὑπετυχέσθη νὰ ἐκπλη-
ρώσῃ εύτειώς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μελλοντος προσκυ-
νῆτος, οὗτος δὲ, ἥτυχος ἔκτοτε καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς
δημοψίας, ἀνεχώρησεν. Όποια δημως ὑπῆρξεν ἡ ἐκ-
πληξίς του δταν, ἐπανελθὼν μετά τινα καιρὸν, καὶ
ζητήσας ἀπὸ τὸν Χότζαν τὴν παρακαταθήκην, ἤκουειν
αὐτὸν ἀποκρινθεν μὲ υπόκρισιν ἀκατανόητον, ὅτι
δὲν ἔνδει περὶ τίνος ἐπρόκειτο! Ἡ ἀνέλπιστος αὕτη
ἀπάντησις, τόσῳ μᾶλλον κατετάραξε τὸν προσκυνη-
τὴν, καθίστον δὲν ἐδύνατο, δι' ἐλλειψίν μαρτύρων,
ν' ἀποδεῖξῃ τὴν κακοήθειαν τοῦ Χότζα. Ἐπειδὴ δημως
ἡ ζημία ἦτον ἀκαταλόγιστος, ἀπεράσιστε νὰ ἀνα-
φέρῃ τὸ συμβόλιον εἰς τὸν μέγαν βεζύρην. Ο μέγας βε-
ζύρης, ίδων ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦτον δυτεξιγνίαστον,
ἐπρότρεψε τὸν προσκυνητὴν νὰ λάβῃ υπομονήν, προσ-
θεῖς ὅτι ἐπικόπευε νὰ ὑποβάλῃ τὰ διατρέξαντα εἰς
τὸν Σουλτάνον. Καὶ τωράντι, δταν ὀμίλησε περὶ αὐ-
τῶν τὸν ἡγεμόνα, οὗτος ἀπήγαγε νὰ ἐξερευνηθῇ ἀκρι-
βῶς ἡ υπόθεσις, καὶ ἐπὶ τούτῳ παρήγγειλε τὸν